

være aldeles fri Adgang til i de første Aar at bruge saa meget, som man vil, af Fondens Midler og derved bevirke, at den nogenlunde til Stadighed bliver i Stand til at løse sin Opgave. For altsaa at bringe Konsekvens og god Mening ind i Loven er det, at vi stille dette Forslag, og vi lægge saa megen Vægt derpaa, at vi, dersom Ændringsforslaget ikke skulde blive vedtaget, meget indstændig ville raade til at stemme mod Loven.

Ordføreren (Madsen-Mygdal): En Begrænsning med Hensyn til de Laan, der ydes til de forskellige Formaal, som her er Tale om, er ganske naturlig, men det forekommer Flertallet, at denne Begrænsning har sin naturlige Plads paa de særlige Love, eller, hvis der er Tale om Finansloven, da paa denne. Jeg kan ikke se, hvad Nytte det skulde være til at gen tage Begrænsningen eller rettere at give en dobbelt Begrænsning med Hensyn til, hvad der aarlig kan ydes af Stats-Laanefonden. Jeg skønner ikke, at vi ville opnaa noget derved. Vi kunne jo ikke binde Lovgivningsmagten for Fremtiden, Lovgivningsmagten kan til enhver Tid sprænge det Baand, vi lægge paa den, og det faar altsaa ingen som helst Betydning. Det forekommer mig, som sagt, at være tilstrækkeligt, naar der opstilles en Begrænsning i de forskellige enkelte Love. Der tales i Betænkningen af det ærede Mindretal om en regelbunden Ordning, og om, hvad der i saa Henseende er gjort gældende i Anmærkningerne til Lovforslaget, saaledes som det var forelagt i det andet Ting. Det hedder, at naar vi gaa bort fra de 2 Mill. Kr. aarlig, vil den regelbundne Ordning ikke indtræde osv. Men nu sætter jeg, at vi blive staaende ved de 2 Mill. Kr., men at vi samtidig vedtage det Lovforslag, der staar paa Dagsordenen efter dette, og i hvilket vi have fastsat en højere Grænse, som jeg haaber det høje Ting enstemmig vil godkende, saa vil der ikke en Gang gaa ti Aar hen, forinden Stats-Laanefonden ikke længere kan opfylde de Forpligtelser, den har paataget sig. Saa naar man til et Tidspunkt, hvor Renter og Rentes Rente alt i alt er saadan noget som 1,600,000 Kr., en Sum, der ikke kan tilfredsstille de aarlige Krav, der ville blive stillede til Stats-Laanefonden. Naar man gik ind paa det ærede Mindretals Forslag om de 2 Mill. Kr., maatte man derfor ind paa ny Overvejelser af, om man maaske skulde forøge Grundkapitalen, indtil Renter og Rentes Rente vare i Stand til

at dække de aarlige Krav, der fremtidig maatte blive stillede. Jeg skønner, som sagt, ikke, der er naaet noget som helst ved at sætte denne dobbelte Grænse, og desuden tror jeg, at vi derved ville berede Loven Vanskeligheder, og at der vil opstaa Fare for, at den ikke bliver færdig i Aar, og det vilde jeg i høj Grad beklage. Jeg skal derfor indstændig tilraade det høje Ting at stemme for Lovforslaget uden denne Begrænsning, altsaa stemme mod Mindretallets Ændringsforslag.

Finansministeren (Hage): Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2, som ere stillede af Udvalget, kan jeg tiltræde. Ændringsforslaget under Nr. 3, som er stillet af et Mindretal, maa jeg derimod fraraade. Dette er, som ogsaa betonet af det ærede Medlem, der anbefalede dette Ændringsforslag, ikke, fordi jeg i Realiteten kan være imod dets Indhold, tværtimod. Det gaar jo ud paa at genindsætte en Bestemmelse, som fandtes i Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt var fremsat af mig. Jeg vilde anse det for en Fordel, at der blev sat en Begrænsning for det samlede aarlige Beløb, som Fondens kan udlaane. Men det maa erkendes, at saaledes som Fondens Karakter er bleven ændret ved den Behandling, der er foregaaet i Folketinget, vilde denne Bestemmelse dog neppe mere faa den samme Betydning som oprindeligt tænkt. Mit Forslag gik ud paa, at Laanefonden skulde staa under en selvstændig Bestyrelse, som skulde følge visse Regler, men som inden for disse Regler skulde have Frihed til at skønne over de forskellige Laanebegæringers Begrundethed og afveje de forskellige Krav mod hverandre. Man har imidlertid i det andet Ting anset det for rettere ikke at have en selvstændig Bestyrelse, men at lade Fondens Administration forblive umiddelbart under Finansministeriet. Naar dette bliver Tilfældet, er det nødvendigt, at der fra Finansministeren i det væsentlige gives bestemte Forskrifter, som han har at følge med Hensyn til det Beløb, som han til hvert enkelt Øjemed kan anvende. Den ærede Ordfører har da Ret i, at ved hver enkelt Bemyndigelse til Udredelse af Laan — enten paa særlig Lov eller paa Finansloven — maa der ogsaa fastsættes, hvor stort Beløb der til dette bestemte Øjemed kan ydes. Denne Vej har det ærede Udvalg jo netop ogsaa fulgt med Hensyn til det Lovforslag, som kommer næst paa Dagsordenen, om Laan til Arbejderboliger. Her har man fundet det rigtigt at forhøje